

РЕШЕНИЕ

№ 6681

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4680** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 17719 от 10.05.2023 г. и вх. № 18770 от 17.05.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ, подадена от Б. Г. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], жк, Х. Д. 142, вх. Б, ет. 2, чрез адв2. Л. Б. от САК, със адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 1349/23-4332-002030 от 28.04.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор, 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (ЗДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон. Навеждат се доводи, че същата е немотивирана, както и че е налице противоречие между изложените мотиви и направеното административно разпореждане, тъй като не са посочени факти, обосноваващи наличието на нормативен акт, във връзка с който да е наложена ПАМ. Допълнително са посочени аргументи, че оспорваният не е отказвал да бъде изпробван за употребата на наркотици или техните аналози, защото на същата дата, 28.04.2023 г., в 20, 45 часа е бил изпробван с техническо средство от друг екип на

ОПП – СДВР. Предлага се заповедта да бъде отменена. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Б.. Поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена, като наложената ПАМ – отменена.

Ответникът – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в ОПП – СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА №770703 от 28.04.2023 г., издаден от А. С. А., на длъжност младши автоконтрольор при ОПП – СДВР, с който е установено, че жалбоподателят, Б. Г. Т., на същата дата около 14,00 часа, в [населено място], по ул. Е. С., управлява личния си лек автомобил „Пежо“, с регистрационен номер С., с посока на движение от бул. Ч. връх към ул. Околовръстен път. При извършена проверка до номер 122 е установено, че оспорваният е с леко неадекватно поведение, изразяващо се в притеснение и превъзбуда, както и че е отказал да бъде изпробван с техническо средство Д. тест 5000, фабричен номер ARMM 0017. Издадени и връчени са два броя ПАМ с номера 1349 и 1350 по чл. 171, т.1, буква „б“, талон за медицинско изследване № 176853 за ВМА и седем броя стикери.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 28.04.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно да се отнеме свидетелството за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. „а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младшия автоконтрольор при ОПП – СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 81213-1436 от 06.12.2016 г. и Заповед № 81213-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 5133-1618

от 26.02.2028 г. на директора на СДВР и Заповед № 513з-5632 от 31.07.2019 г. на директора на СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената, в настоящето производство, заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“ Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство – Дрегер тест 5000. Също така не се е явил и не е дал сравнителен материал а кръвно изследване и урина.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на наркотици или техни аналози, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под наркотично опиянение, както и ако откаже да бъде изследвано. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо, лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултат на проверката да с установи, че то е употребило наркотици. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП.

Оглед нормата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и – химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Изложените в жалбата възражения са неоснователни, тъй като отказът за даване на проба за наркотици или техни аналози е приравнен на употребата на такива и за него законодателят е предвидил по – сериозни санкции. По делото липсват данни в определения срок жалбоподателят, Т., да се е явил в медицинско заведение, за извършването на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване наличието на наркотици в кръвта му и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Оспорващият не е ангажирал по делото

доказателства, че е дал кръв и урина за медицинско изследване, след като му е бил издаден талон, както и за направена проба с техническо средство, поради което наличието на това основание за прилагане на принудителната административна мярка се приема от съда за установено. В тази връзка е необходимо да се посочи, че са неоснователни възраженията, изложени в жалбата, тъй като същите се установяват и доказват с официални документи. Още повече, че оспорващият е получил АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед, без възражение, което е още едно доказателство, че изложената в жалбата теза е защитна. Следователно законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставките по чл. 171 т.1, б. „б“ от ЗДвП, на основание на която разпоредба, е наложена процесната ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за не повече от осемнадесет месеца“.

С оглед горното съдът намира обжалвания административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Г. Т. срещу Заповед № 1349/23-4332-002030 от 28.04.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор, 02 група , 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: